

hospice lever op til Sundhedsstyrelsens retningslinier vedr. palliativ indsats.

Det foreslås i øvrigt, at der, ligesom det gælder for de i øvrigt af sygehusloven omfattede hospicer, indføres en adgang for kommunal medfinansiering af hospiceophold.

Alkoholbehandling

Det foreslås herudover, at alkoholbehandling skal iværksættes senest 14 dage efter, at alkoholmisbrugere har henvendt sig til amtskommunen med ønske om at komme i behandling.

I forlængelse af sidste års satspuljeaftale, hvor der blev afsat midler til flere alkoholbehandlingspladser, er partierne bag aftalen enige om at afsætte midler til indførelse af en egentlig alkoholbehandlingsgaranti. Forslaget er således en opfølgning på aftalen om satspuljen på det sociale område for 2005 - 2008.

Forslaget indebærer en ret for alkoholmisbrugeren til at modtage og en pligt for amtskommunen til at tilbyde alkoholbehandling senest 14 dage efter, at en alkoholmisbruger har henvendt sig til amtskommunen med ønske om at komme i behandling.

Derved sikres, at ingen alkoholmisbruger, der ønsker at komme i behandling, afvises. Endvidere mindskes risikoen for, at en alkoholmisbruger, der har henvendt sig med ønske om at komme i behandling, mister motivationen for behandling, inden denne sættes i værk.

Amtskommunen beslutter, hvilken type af behandling misbrugeren skal henvises til på baggrund af en udredning af misbrugerens ønsker og samlede situation. Udredningen påbegyndes, når borgeren henvender sig med et ønske om hjælp til at gøre noget ved sit alkoholproblem. Det betyder, at det - ligesom praksis er i dag - er op til amtet at vurdere, om en alkoholmisbruger skal tilbydes ambulans behandling på et alkoholambulatorium, dag- eller døgnbehandling på en behandlinginstitution eller eventuelt anden form for behandling. Alkoholmisbrugeren kan således ikke selv frit vælge mellem behandlingstilbudene.

For at sikre, at der også fremover vil være et behandlingstilbud til de svageste alkoholmisbrugere, er der ved satspuljeforliget ligeledes afsat midler til en forøgelse af antallet af døgnbehandlingspladser. Midlerne fordeles ved en ansøgningspulje som fripladser til alkoholbehandling på behandlingshjem for alkoholmisbrugere. Beløbet udgør 18 mio. kr. i 2005, 19 mio. kr. i 2006 og 29 mio. kr. i hvert af årene 2007 - 2008.

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Hospicer

Det skønnes, at forslaget om, at amterne skal indgå driftsoverenskomst med selvejende hospicer i amtet, vil indebære en årlig udgift for amterne ved drift af sammenlagt 80 ekstra hospicepladser. Udgiften hertil anslås til årligt 1 mio. kr. pr. hospiceplads.

Døg skønnes det, at amterne og kommunerne til gengæld vil kunne spare udgifter til sygehusbehandling, hjemmesygepleje og bistand fra praktiserende læger svarende til sammenlagt 40 mio. kr.

Med denne besparelse skønnes forslaget at medføre årlige merudgifter for amterne og kommunerne på i alt 40 mio. kr., når alle 80 hospicesenge er etableret og sat i drift.

Amtskommuner får begrænset administration ifbm. indgåelse af driftsoverenskomst med selvejende hospicer.

Alkoholbehandling

I satspuljeforliget for 2005 - 2008 er afsat 25 mio. kr. i 2005 og 30 mio. kr. i hvert af årene 2006 - 2008 til indførelse af alkoholbehandlingsgarantien.

Satspuljepartierne er enige om, at der kan ske efterregulering af det afsatte beløb, når det endelige træk på ordningen kendes. Samtidig er partierne enige om at omkontere midler, så behandlingsgarantien også gælder for indsatte i fængslerne.

3. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke miljømæssige konsekvenser.

4. Lovforslagets erhvervmæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes at medføre positive økonomiske konsekvenser og begrænsede administrative konsekvenser for de selvejende hospicer og alkoholbehandlinginstitutioner, som vil blive berørt af forslaget.

5. Lovforslagets EU-retlige aspekter

EF-Domstolen har i en række nyere afgørelser fastslået, at hospitalsydelser er omfattet af EF-traktatens bestemmelser om den fri bevægelighed for tjenesteydelser. Dette indebærer, at medlemsstater alene kan lægge hindringer i vejen for udveksling af tjenesteydelser, såfremt hindringen kan retfærdiggøres og er proportional. Domstolen har bl.a. i sagen C 385/99 Müller-Fauré af 13. maj 2003 fastslået, at et krav om forhåndsgodkendelse fra en medlemsstats myndighe-